

N:o 2.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående jord-
afsöndring från indragna militiebostället $1\frac{3}{4}$ mantal Ålsta
n:ris 3 och 5 i Örebro län; gifven Stockholms slott den
10 oktober 1902.*

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

dels att från skogsmarken till indragna, för kronans räkning utarrenderade militiebostället $1\frac{3}{4}$ mantal Ålsta n:ris 3 och 5 i Hallsbergs socken af Örebro län må till tomtplats för ett skolhus i Hallsbergs församling för alltid afsöndras det å en i statsrådsprotokollet omförmäld kartekopia särskildt utmärkta område om 49 ar 61,4 kvadratmeter, med rättighet för församlingen att tillträda området den 14 mars 1916, då nu löpande arrendetid för egendomen utgår, eller dessförinnan, därest öfverenskommelse därom träffas mellan församlingen och egendomens arrendator, samt under villkor att församlingen erlägger 75 kronor såsom köpeskilling för området samt särskild godtgörelse för den å området växande ståndskog med belopp, som af domänstyrelsen, efter genom skogsförvaltningen verkställd värdering, pröfvas skäligt, att samma köpeskilling och ståndskogsersättning till länets ränteri inlevereras, köpeskillingen innan församlingen tillträder området och ståndskogsersättningen inom två månader från det ersättningens belopp blifvit i vederbörlig ordning fastställdt, att stängsel omkring det afsöndrade området på församlingens bekostnad uppsättes och för framtiden underhålles samt att de med lagfart å området förenade kostnader bestridas af församlingen ensam,

dels ock att omförmälda köpeskilling och ståndskogsersättning må användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Carl von Friesen.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10
oktober 1902.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN

1:o.

Departementschefen, statsrådet von Friesen, anförde:

»Uti en till Eders Kongl. Maj:t ingifven ansökning har vice pastorn
Georg Ek, å Hallsbergs församlings vägnar, i underdånighet anhållit om
nådigt tillstånd för församlingen att från skogsmarken till indragna militie-
bostället $1\frac{3}{4}$ mantal Ålsta n:ris 3 och 5 i Hallsbergs socken med full
äganderätt till tomtplats för ett skolhus förvärfva ett område om 49 ar
61,4 kvadratmeter, till sin begränsning utmärkt med röd kantfärg å en den
underdåniga ansökningen vidlagd kopia af egendomens skogskarta, hvar-
jämte sökanden, under förmälan att församlingen uttalat sig för inrättande

*Ang. jord-
afsöndring
från indragna
militiebostället
 $1\frac{3}{4}$ mantal
Ålsta n:ris
3 och 5 i
Örebro län.*

af ifrågavarande skola snarast möjligt, gjort framställning om ärendets skyndsamma behandling.

På grund af nådig remiss har domänstyrelsen inhämtat underdånigt yttrande i ärendet från Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län, hvilken myndighet öfverlämnat såväl en från förste landtmätaren i länet till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ställd skrift i ärendet tillika med ett jordeboksutdrag som ock infordrade underdåniga utlåtanden från

arrendatorn af bostället, Lars Andersson, hvilken icke haft något att erinra mot den underdåniga framställningens bifallande, under villkor att den å området nu växande skog, som komme att borttagas, finge, liksom uppkommande röjningsvirke, af honom tillvaratagas och att församlingen tillförbundes att till arrendatorn för platsens mistning årligen erlägga fem kronor,

tillförordnade domänintendenten i länet, hvilken tillstyrkt bifall till ansökningen, samt

församlingen, som enligt å kyrkostämman fattadt beslut förklarar sig villig att såsom köpeskilling för det afsöndrade området på en gång erlägga en summa af 60 kronor, motsvarande tjugu gånger beloppet af den afgäld af 3 kronor, som vid en af gode män å området företagen besiktning föreslagits att därifrån utgå, samt dessutom anhållit antingen om fri förfoganderätt öfver den å området växande skogen emot erläggande af densamma åsatt värde, 75 kronor, eller ock att, om skogen komme att försäljas, densamma då måtte utbjudas å rot.

Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande har uti sitt omförmälda yttrande tillstyrkt nådigt bifall till den gjorda framställningen under villkor dels att församlingen för marken ersatte statsverket med belopp, bestämdt i den ordning, gällande föreskrifter rörande uppskattning af kronoegendomar för utarrendering eller försäljning stadgade, dels ock att församlingen till arrendatorn erlade den årliga afgäld, som i föreskrifven ordning kunde varda bestämd.

Domänstyrelsen har vidare hört vederbörande skogstjänstemän, af hvilka jägmästaren hemställt, att utaf den å ifrågavarande område växande skog den del, som vore att hänföra till löpande arrendeperiods hyggen, måtte få af arrendatorn fritt disponeras och att återstoden måtte för statsverkets räkning försäljas, hvaremot öfverjägmästaren såsom sin åsikt uttalat, att arrendatorn borde på det sätt beredas ersättning för skogen å den del af den tillämnade tomtplatsen, som vore belägen inom periodhyggena, att till honom genom skogsförvaltningens försorg å egendomens skog anvisades annan hyggestrakt, beväxt med motsvarande myckenhet skog.

För egen del har domänstyrelsen hufvudsakligen anfört följande. Egendomen Ålsta vore jämlikt af domänstyrelsen den 26 oktober 1894 utfärdadt kontrakt utarrenderad på tjugu års tid, räknadt från den 14 mars 1896 till samma dag 1916, åt Lars Andersson mot en årlig arrendefärd af 1,580 kronor under de tio första arrendeåren och 1,670 kronor under de tio återstående. Arrendatorn ägde enligt samma kontrakt fritt förfoga öfver den skogsafkastning, som finge uttagas enligt af domänstyrelsen fastställd skogshushållningsplan, i den mån skogsafkastningen ej erfordrades för egendomens behof. Det för afsöndring nu ifrågasatta området fölle till en mindre del eller omkring 7 ar — utgörande afdelning II: 4 å den ansökningen bifogade kartekopia — inom den för afverkning under tiden 1908—1916 afsatta hyggestrakt. Ifrågavarande område kunde utan skada eller olägenhet för egendomen från densamma skiljas. Domänstyrelsen hemställde fördenskull, att ansökningen måtte på det sätt bifallas, att från bostället finge för all framtid för i ansökningen angifvet ändamål upplåtas och i vederbörlig ordning afsöndras nämnda område om 49 ar 61,4 kvadratmeter mot en köpeskilling, hvilken, i enlighet med hvad i likartade frågor under senare åren ägt rum, syntes böra bestämmas till ett belopp, som motsvarade den på området belöpande afgälden, kapitaliserad efter beräkning af fyra procent årlig ränta, utgörande tjugufem gånger afgäldens belopp, eller alltså i detta fall 75 kronor, med rättighet för församlingen att tillträda området vid löpande arrendeperiods utgång den 14 mars 1916 eller dessförinnan, om öfverenskommelse kunde träffas mellan församlingen och egendomens arrendator, samt under villkor dessutom att församlingen före tillträdet till länets ränteri såsom köpeskilling för området inlevererade 75 kronor samt uppsatte och för framtiden underhölle stängsel omkring det afsöndrade området. Den inflytande köpeskillingen ansåge domänstyrelsen böra användas på enahanda sätt, som vore bestämdt i fråga om köpeskillingar för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning ägde rum jämlikt nådiga brefvet den 29 maj 1874. Härjämte hemställde domänstyrelsen beträffande dispositionen af den å området växande skog, att, därest ansökningen i öfrigt vunne Eders Kongl. Maj:ts bifall, Eders Kongl. Maj:t täcktes medgifva, att församlingen finge emot den lösesumma, domänstyrelsen efter genom skogsförvaltningen verkställd värdering funne skälig, öfvertaga ståndskogen, för hvilket fall domänstyrelsen skulle gå i författning om sådan jämkning i den för egendomen gällande skogshushållningsplan, att arrendatorn bereddes full ersättning för den virkeskvantitet, hvilken han genom områdets afträddande ginge förlustig.

Med anledning af hvad sålunda förekommit får jag, efter samråd med statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet, i underdånighet hemställa, att Eders Kongl. Maj:t tacktes i nådig proposition föreslå Riksdagen medgifva,

dels att från skogsmarken till indragna, för kronans räkning utarrenderade militiebostället $1\frac{3}{4}$ mantal Ålsta n:ris 3 och 5 i Hallsbergs socken af Örebro län må till tomtplats för ett skolhus i Hallsbergs församling för alltid afsöndras det å omförmälda kartekopia särskildt utmärkta område om 49 ar 61,4 kvadratmeter, med rättighet för församlingen att tillträda området den 14 mars 1916, då nu löpande arrendetid för egendomen utgår, eller dessförinnan, därest öfverenskommelse därom träffas mellan församlingen och egendomens arrendator, samt under villkor att församlingen erlägger 75 kronor såsom köpeskilling för området samt särskild godtgörelse för den å området växande ståndskog med belopp, som af domänstyrelsen, efter genom skogsförvaltningen verkställd värdering, pröfvas skäligt, att samma köpeskilling och ståndskogsersättning till länets ränteri inlevereras, köpeskillingen innan församlingen tillträder området och ståndskogsersättningen inom två månader från det ersättningens belopp blifvit i vederbörlig ordning fastställdt, att stängsel omkring det afsöndrade området på församlingens bekostnad uppsättes och för framtiden underhålles samt att de med lagfart å området förenade kostnader bestridas af församlingen ensam,

dels ock att omförmälda köpeskilling och ståndskogsersättning må användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark.»

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:
A. I. Lindhagen.